

**Föreskrifter om ändring i Statens jordbruksverks
föreskrifter (SJVFS 2004:76) om villkor för eller förbud
mot användning av vissa substanser vid behandling av
djur;**

SJVFS 2009:38

Saknr C 16

Utkom från trycket
den 8 maj 2009
Omtryck

beslutade den 7 maj 2009

Statens jordbruksverk föreskriver¹ med stöd av 4 § första stycket 2. och andra stycket förordningen (1971:810) med allmän veterinärinstruktion samt efter samråd med Livsmedelsverket i fråga om verkets föreskrifter (SJVFS 2004:76) om villkor för eller förbud mot användning av vissa substanser vid behandling av djur²,

dels att 5 § ska upphöra att gälla,

dels att 3, 7 och 9 §§ ska ha följande lydelse,

Författningen kommer därför att ha följande lydelse från och med den dag då denna författning träder i kraft.

1 § Dessa föreskrifter gäller vid behandling av nötkreatur, svin, får, getter, hovdjur, fjäderfä, kaniner och hägnat vilt samt vid behandling av fisk och skaldjur som föds upp för att användas till livsmedel.

2 § Utöver de substanser som är förbjudna enligt bilaga 4 i rådets förordning (EEG) nr 2377/90 av den 26 juni 1990 om inrättandet av ett gemenskapsförfarande för att fastställa gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel i livsmedel med animaliskt ursprung³ är det, med de undantag som anges i 3-7 §§, förbjudet att tillföra djur

1. tyreostatika,
2. trenbolon,
3. zeranol,
4. stilbener, stilbenderivat, deras salter och estrar,
5. ämnen med östrogen, androgen eller gestagen effekt,
6. allyltrenbolon, samt
7. β -receptorstimulerande substanser.

3 § En veterinär får tillföra djur progesteron eller dess derivat vid behandling av fertilitetsstörningar. Substanserna får endast tillföras i form av injektion. Vid behandling av äggstocksruddningar får dock substanserna tillföras i form av vaginalinlägg, men inte i form av implantat.

¹ Jfr rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β -agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG (EGT nr L 125, 23.5.1996, s. 3, Celex 31996L0022), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/97/EG (EUT L 318, 28.11.2008, s. 9, Celex 32008L0097).

² Författningen senast omtryckt SJVFS 2006:88.

³ EGT nr L 224, 18.8.1990, s. 1 (Celex 31990R2377).

SJVFS 2009:38

Undantaget gäller inte för läkemedel med depåeffekt eller en karenstid som överstiger 15 dygn. Det gäller inte heller för djur som föds upp och hålls för slakt eller för uttjänta avelsdjur. (SJVFS 2009:38).

4 § En veterinär får tillföra djur läkemedel med östrogen eller gestagen effekt vid brunstsynchronisering samt vid förberedande av donatorer och recipienter vid embryotransfer. Östradiol 17- β och dess esterliknande derivat får dock inte tillföras vid sådan behandling.

Undantaget gäller inte för läkemedel med depåeffekt eller en karenstid som överstiger 15 dygn. Det gäller inte heller för djur som föds upp och hålls för slakt eller för uttjänta avelsdjur.

5 § har upphävts genom (SJVFS 2009: 38)

6 § Allyltrenbolon får användas för fertilitetsbehandling av hästar. Substanserna får endast tillföras oralt. Undantaget gäller inte hästar som föds upp för köttproduktion.

7 § β -receptorstimulerande substanser får användas för att behandla andningssvårigheter, strålbenshätta och fång hos hästar samt för att motverka livmoderkontraktioner hos hästar och nötkreatur i samband med förlossning. Detta gäller inte hästar som föds upp för köttproduktion. Läkemedel som kan användas för att motverka livmoderkontraktioner får inte lämnas kvar hos djurägaren.

Undantaget gäller inte för läkemedel med en karenstid som överstiger 28 dygn. (SJVFS 2009: 38)

8 § Vid behandling enligt 3-7 §§ får bara sådana läkemedel användas som har godkänts för försäljning enligt 5 § första stycket läkemedelslagen (1992:859) eller för vilka tillstånd till försäljning har lämnats enligt 5 § tredje stycket nämnda lag.

8 a § Livsmedelsproducerande djur får under en veterinärs ansvar behandlas med homeopatika vars aktiva beståndsdelar finns upptagna i bilaga II till rådets förordning (EEG) nr 2377/90 av den 26 juni 1990 om inrättandet av ett gemenskapsförfarande för att fastställa gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel i livsmedel med animaliskt ursprung.

Även djur som inte ska användas för livsmedelsproduktion får behandlas med homeopatika under en veterinärs ansvar.

Veterinärens ansvar enligt första och andra stycket begränsas till att på föreliggande uppgifter göra en bedömning om andra åtgärder behöver vidtas för att tillgodose djurskydds- eller smittskyddsaspekter. I ansvaret ingår dessutom att veterinären, när det gäller livsmedelsproducerande djur, ska kontrollera att de aktiva beståndsdelarna i homeopatikan finns med i den bilaga som nämns i första stycket. Veterinären har nämnda ansvar endast i de fall djurhållaren har tagit kontakt med denne enligt 6 § Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2005:60) och allmänna råd om djurhållarens journalföring vid användning av läkemedel m.m. (SJVFS 2005:64)

9 § Bestämmelser om tillförsel av hormoner till djur finns även i djurskyddslagen (1988:534) och lagen (2006:805) om foder och animaliska biprodukter.

Bestämmelser om journalföring av läkemedelsanvändning finns i Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 1998:38) om journalföring och uppgiftslämnande m.m.

Bestämmelser om förskrivning av läkemedel finns i Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2002:57) om veterinärs rätt att förskriva och tillhandahålla läkemedel i anslutning till djursjukvård och djurhälsovård.

Bestämmelser om karenstider för läkemedel finns i Livsmedelsverkets föreskrifter (SLVFS 2009:3) om karenstider. (SJVFS 2009: 38)

10 § Om det finns särskilda skäl och under förutsättning att det inte strider mot någon bindande EG-rättsakt, kan Jordbruksverket medge undantag från bestämmelserna i dessa föreskrifter.

Denna författning⁴ träder i kraft den 14 oktober 2004, då Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 1997:75) om förbud mot användning av vissa läkemedel och läkemedelssubstanser samt villkor för användning av vissa hormonella substanser vid behandling av djur avsedda för livsmedelsändamål ska upphöra att gälla.

Denna författning⁵ träder i kraft den 30 oktober 2005.

Denna författning⁶ träder i kraft den 1 januari 2007.

Denna författning⁷ träder i kraft den 11 maj 2009.

CHRISTINA HUHTASAARI

Kinfe Girma
(Enheten för veterinära frågor)

⁴ SJVFS:2004:76

⁵ SJVFS:2005:64

⁶ SJVFS:2006:88

⁷ SJVFS:2009:38